

РЕШЕНИЕ

№ 11625
София, 02.10.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на деветнадесети септември две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА ДОБРЕВА
ЧЛЕНОВЕ: АННА ДИМИТРОВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 6497/2017.

Николина Аврамова
Лилия Маринова
АННА ДИМИТРОВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Главния секретар на Министерство на здравеопазването, чрез процесуален представител, срещу решение №1988/24.03.2017 г. по адм.дело №12539/2016 г. на Административен съд - София - град, с което е отменен отказа му по ЗДОИ, обективиран в писмо, изх. № 93 - 00 -86/03.10.2016 г. Касаторът поддържа в касационната жалба и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител, че решението е недопустимо, алтернативно - неправилно, като навежда доводи за необоснованост и материалноправна незаконосъобразност, иска обезсилването или отмяната му и отхвърляне на жалбата срещу отказа, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции. Ответникът по касационна жалба - Сдружение "България без дим", със седалище в гр. София, чрез процесуален представител, иска оставяне на решението в сила и присъждане на разноски за касационната инстанция.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, в настоящия състав на пето отделение, след като прецени данните по делото и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е подадена от надлежна страна, против подлежащ на оспорване съдебен акт, който е неблагоприятен за нея, както и в рамките на преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, АССГ е приел за установено, че обжалваното пред него писмо на Главния секретар на Министерство на здравеопазването (МЗ) има характер на отказ за предоставяне на обществена информация по заявление на сдружението - жалбоподател по ЗДОИ от 12.09.2016 г., в което е поискано предоставяне на: 1.копие от заповедта, с която е формирана работна група за подготовка на промени в Закона за здравето (ЗЗ) с цел подобряване на контрола по

спазване на забраната за тютюнопушене на някои открити и закрити обществени места; 2. критериите, по които са подбрани "различните асоциации" и "хора от бизнеса" за включване в работната група; 3. копия от протоколите от заседанията на работната група; 4. извлечение от протокола от заседанието на Политическия кабинет, на което са разгледани предложенията за промени в ЗЗ. АССГ е изложил мотиви, че в обжалвания отказ, в който липсват изискуемите от ЗДОИ реквизити, неправилно е прието, че не следва да се предостави достъп до обществена информация поради липсата на самостоятелно значение на търсената информация. Първата инстанция е приела, че търсената информация има характер на служебна по смисъла на чл.13, ал.2 ЗДОИ със самостоятелно значение, тъй като крайният акт с който ще приключи работата на комисията е проектопредложение за изменение на ЗЗ, а не самото изменение и при надделяващ обществен интерес, поради което постановеният отказ за достъп до обществена информация е незаконосъобразен.

Решението е правилно. Правилна е преценката на АССГ, че липсата на реквизити на обжалвания отказ по чл. 34 ЗДОИ е самостоятелно основание за отмяната му. Видно от останалото съдържание на писмото, същото е недвусмислен отказ за предоставяне на достъп до исканата информация, поради което е неоснователно и твърдението на касатора, че е неправилна преценката на АССГ за наличие на годеен за обжалване акт. Настоящият съдебен състав споделя и доводите на съда за характера на информацията - служебна обществена информация и самостоятелното ѝ значение, което води до извода за липсата на някоя от изброените в чл.13 ЗДОИ хипотези, при които може да се ограничи достъпа до нея. Настоящият състав счита, че административният орган е следвало да извърши и преценка дали е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на пар.1, т.6 от ДР на ЗДОИ и най - вече на хипотезата повишаване на прозрачността на субекта, независимо, че в заявлението липсват такива твърдения, тъй като тази преценка е от значение при прилагане на нормата на чл.31 ЗДОИ, доколкото в случая част от поисканата информация е свързана с лични данни на физически лица и административният орган при новото произнасяне следва да съобрази цитираната норма, регламентираща защитата на интересите на третите лица и различните хипотези, когато информацията е с надделяващ обществен интерес - чл.31, ал.5 ЗДОИ и когато тя няма такъв характер.

Предвид изложеното решението като правилно като краен резултат следва да бъде оставено в сила. С оглед изхода на делото няма правна възможност за присъждане на претендираното от касатора юрисконсултско възнаграждение, а на ответника по касация следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 500 лева адвокатски хонорар, заплатен по банков път. Останалите претендирани разноски в размер на 10 лева заплатена държавна такса за първата инстанция е следвало да бъдат претендирани пред нея, респективно да бъде обжалвано първоинстанционното решение в частта за разноските, за да бъде присъдено от настоящата инстанция. При липса на подобна жалба от ответника по касация няма възможност за присъждане на заплатената държавна такса в първата инстанция.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1988/24.03.2017 г. по адм.дело №12539/2016 г. на
Административен съд - София - град.

ОСЪЖДА Министерство на здравеопазването да заплати 500 (петстотин) лева разноси
по делото на Сдружение "България без дим", със седалище в гр. София, бул. Сливница
№257, представлявано от П. Антонов.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.